

หนทางของบักดีคืออนุสรณ์ของหนทางของความรู้

การพบปะใดที่เกิดขึ้นในเวลานี้บนชายฝั่งของมธุบัน? วันนี้เป็นวันพบปะของแม่น้ำหลายสายกับมหาสมุทร แต่ละแม่น้ำของความรู้ที่เล็กและใหญ่ที่เป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์เช่นเดียวกับพ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์ พ่อกำลังมองหามิตรร่วมทางในงานรับใช้ของพ่อ - แม่น้ำผู้ชำระให้บริสุทธิ์ที่ได้มาจากแผ่นดินนี้และจากต่างแดน ดวงวิญญาณของแผ่นดินนี้และต่างแดนได้กลับมาบริสุทธิ์และร้องเพลงยกย่องสรรเสริญมากมายหลายเพลง เพลงที่อยู่ในจิตใจของพวกเขาเวลานี้จะกลายเป็นเพลงที่ร้องผ่านริมฝีปากของพวกเขาในยุคทองแดง เพลงยกย่องสรรเสริญที่พ่อร้องในเวลานี้คือ งานที่สูงส่งและชีวิตที่สูงส่งของลูกดวงวิญญาณที่สูงส่ง ต่อมาในหนทางของบักดี (หนทางของผู้ที่มีความจงรักภักดี) เพลงเหล่านี้จะได้รับการจดจำในรูปแบบของเพลงสักการบูชา เวลานี้เพราะลูกดวงวิญญาณทั้งหมดได้ประสบกับการได้มาซึ่งความสุขที่เหนือประสาทสัมผัสลูกจึงร่ำรำในจิตใจของลูก หลังจากนั้นในหนทางของบักดีลูกจะร่ำรำด้วยเท้าของลูก เวลานี้ลูกหมุนลูกบิดของลูกประจำ ของคุณธรรมของดวงวิญญาณที่สูงส่ง และพูดถึงคุณธรรมของพวกเขา ต่อมาบนหนทางของบักดีพวกเขาจะหมุนลูกบิดของลูกประจำที่เป็นวัตถุของลูก เวลานี้ลูกออฟเฟอร์โบกให้กับพ่อ และในการตอบแทนผู้ที่อยู่บนหนทางของบักดีจะออฟเฟอร์โบก ให้กับลูกทุกคน เช่นที่ลูกจะไม่รับสิ่งใดถ้าไม่ได้มีการออฟเฟอร์ให้กับพ่อก่อน ในทำนองเดียวกันผู้คนที่อยู่ในหนทางของบักดีจะไม่รับสิ่งใดโดยที่ยังไม่ได้ออฟเฟอร์สิ่งนั้นให้กับลูกผู้เป็นดวงวิญญาณเทพทั้งหลายก่อน เช่นที่ในปัจจุบันลูกวางพ่อไว้ข้างหน้าก่อนแล้วจึงค่อยเป็นตัวเอง ดังนั้นพวกเขาจะวางเทพไว้ข้างหน้าก่อนและค่อยวางตัวเองหลังจากนั้น พวกเขาหลีกเลี่ยงทุกสิ่งที่ลูกทำ ลูกกลายเป็นตัวของการจดจำระลึกถึง และพวกเขากลายเป็นตัวของการจดจำระลึกถึงของอนุสรณ์ของสิ่งนั้น ลูกทั้งหมดไม่มีอะไรเจือปนอย่างสม่ำเสมอ นั่นคือลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึงผู้เป็นหนึ่งเดียวอย่างสม่ำเสมอ เพื่อที่จะไม่มีใครสามารถมาเขย่าลูกหรือเปลี่ยนลูกไปในทางลบได้ ในทำนองเดียวกันบักดี (ผู้ที่มีความภักดี) ที่มีศรัทธาอย่างแรงกล้าของลูก, บักดีที่แท้จริงของลูก บักดีแรกของลูกมีสติปัญญาที่มีศรัทธาอย่างแรงกล้าอย่างมากในตัวลูกผู้เป็นเทพพิเศษของพวกเขา ความศรัทธาของพวกเขาในตัวลูกจะไม่สั่นคลอนและไม่ขาดตอน แม้ว่าบักดีของหนุมานจะเข้าถึงพระราม พวกเขาจะยังคงเป็นบักดีของหนุมาน พวกเขามีศรัทธาที่เหนียวแน่นเช่นนั้น พวกเขาหลีกเลี่ยงแบบลูกในวิธีที่ลูกมีพละกำลังเดียวและการคำนึงเดียว

มันเป็นช่วงเวลานี้ที่ลูกทั้งหมดจะกลายเป็นผู้จาริกแสวงบุญทางจิต การจาริกแสวงบุญของลูกคือการจดจำระลึกถึงของพระเจ้า และการจาริกแสวงบุญของพวกเขาอยู่ในอนุสรณ์ความทรงจำของลูก ในปัจจุบันลูกทั้งหมดเดินไปรอบ ๆ เสาของหอคอยแห่งความรู้และหอคอยแห่งความสงบ (tower of peace) เพื่อที่จะอ่านคำพูดที่สูงส่งและคำสอนเกี่ยวกับ การเป็นตัวของการจดจำระลึกถึงและลูกทำให้คนอื่นเดินไปรอบ ๆ หอคอยด้วยเช่นกัน ลูกเดินไปรอบหอคอยเพื่อจะอ่านคำสอนที่เขียนบนหอคอย ลูกไม่พลาดด้านใดด้านหนึ่งของหอคอย เมื่อลูกได้เดินรอบทั้งสี่ด้านของหอคอย ลูกรู้สึกว่าลูกได้เห็นและมีประสบการณ์กับทุกสิ่ง ต่อมาในอนุสรณ์ความทรงจำของสิ่งนี้ บักดีตนไปรอบ ๆ ลูกที่เป็นเทวรูป พวกเขาจะไม่รู้สึกว่าถูกรบกวนโดยบูชาของพวกเขาที่เสร็จสมบูรณ์จนกว่าพวกเขาจะได้วนไปรอบ ๆ เทวรูปเหล่านั้น ในหนทางของบักดีพวกเขาหลีกเลี่ยงทุกการกระทำที่ละเอียดอ่อนในทางกายภาพของลูกและทุกคุณธรรมของลูกทุกคน เหตุนี้เองบัพดาตาจึงให้คำแนะนำแก่ลูกผู้เป็นดวงวิญญาณเทพทั้งหลายให้มีสติปัญญาที่มั่นคงในการมีศรัทธาต่อผู้เป็นหนึ่งเดียวอย่างสม่ำเสมอ หากลูกไม่อยู่ในการจดจำระลึกถึงผู้เป็นหนึ่งเดียวอย่างมั่นคงและสม่ำเสมอในเวลานี้ หากลูกไม่มีการจดจำอยู่ที่ผู้เป็นหนึ่งเดียว หากลูกไม่ได้อยู่อย่างไม่สั่นคลอน บักดี (ผู้ที่มีความภักดี) ของลูกจะไม่สามารถมีสติปัญญาที่มีศรัทธาที่แข็งแกร่งในตัวลูกได้ ที่นี้ถ้าเท้าของสติปัญญาของลูกเร่ร่อนไปที่นี้และที่นั่น เท้าของบักดีของลูกก็จะสะดุดไปทั่วในภายหลัง บางครั้งพวกเขาพิจารณาเทวรูปหนึ่งว่าเป็นเทพของพวกเขา และบางครั้งก็พิจารณาเทวรูปบูชาอื่นๆ วันนี้พวกเขาจะเป็นบักดีของรามและวันพรุ่งนี้พวกเขาจะเป็นบักดีของกฤษณะ ในเวลานี้หากลูกไม่มีสภาพที่สัมผัสกับการได้มาซึ่งทุกสิ่งจากผู้เป็นหนึ่งเดียวแล้ว ดวงวิญญาณบักดีของลูกจะเร่ร่อนไปทั่วจากเทพหนึ่งไปสู่อีกเทพหนึ่งเพื่อการได้มาซึ่งบางสิ่งบางอย่าง เมื่อลูกเคลื่อนออกไปจากเกียรติที่สูงส่งของลูกในเวลานี้ ภายหลังบักดีของลูกก็จะกลับมาทุกข์ระทมและก็จากลูกไป แทนที่จะมีประสบการณ์ที่ละเอียดอ่อนผ่านการจดจำระลึกถึง เวลานี้ ลูกพรั่นเพราะลูกขาดการได้มาซึ่งการบรรลุผล อันเนื่องมาจากความอ่อนแอของลูก ลูกจะพรั่นในความท้อแท้หรือไม่ก็พรั่นอันเนื่องมาจากความรัก ดังนั้นบักดีของลูกเช่นกันก็จะพรั่นอย่างสม่ำเสมอ ลูกแต่ละคนรู้จักการพรั่นทั้งหลายเป็นอย่างดี และดังนั้นบาบาจะไม่บอกลูกเกี่ยวกับสิ่งเหล่านั้น

พ่อพูดว่า: จงมีความเมตตาและมีความรู้สึกของความเมตตาอย่างสม่ำเสมอ อย่างไรก็ตามแทนที่จะมีความเมตตา บางครั้งลูกก็มีความหึงหวงหรือความสงสัย สิ่งเดียวกันเกิดขึ้นกับบักกัตของลูก การมีความสงสัยหมายถึงการถามว่า: “ฉันควรจะทำสิ่งนี้หรือไม่? มันจะเป็นเช่นนี้หรือไม่? มันไม่ควรจะเป็นเช่นนี้ใช่ไหม?” ในสิ่งนี้เช่นกัน พวกเขาที่มีความเมตตา จงมีความเมตตากับตนเองและกับผู้อื่น ลูกมีความสงสัยในตนเองและในผู้อื่นด้วยเช่นกัน ถ้าหากโรคภัยของความสงสัยของลูกเพิ่มขึ้น มันก็จะเป็นเหมือนกับมะเร็ง ผู้ที่อยู่ในระยะแรกของมะเร็งยังคงสามารถรักษาให้หายขาดได้ แต่มันเป็นเรื่องยากที่จะรักษาผู้ที่อยู่ในระยะสุดท้าย พวกเขาไม่สามารถที่จะมีชีวิตอยู่หรือตายได้ ที่นี้เช่นกัน พวกเขาไม่ได้ตั้งใจเฮลาโดยสิ้นเชิงหรือเต็มไปด้วยความรู้ พวกเขาแสดงให้เห็นในสิ่งนี้โดยการท่องคตินี้เหมือนกันอย่างสม่ำเสมอ สำหรับพวกเขาเองพวกเขาพูดว่า “ฉันก็เป็นอย่างนี้แหละ” ในขณะที่สำหรับผู้อื่นพวกเขาพูดว่า “คนนี้ก็เป็นอย่างนั้นเสมอ” ไม่ว่าลูกพยายามที่จะเปลี่ยนพวกเขามากเท่าไร พวกเขาก็ยังคงท่องในสิ่งเดียวกัน ผู้ป่วยโรคมะเร็งอาจจะปรากฏให้เห็นภายนอกว่ารับประทานและดื่มได้เป็นอย่างดี ภายนอกพวกเขาจะดูดีมากและแข็งแรง แต่ภายในพวกเขาจะไม่มีพลังกำลัง ในทำนองเดียวกันผู้ที่มีความสงสัยของโรคภัยของความสงสัย จะจัดการกับตนเองได้เป็นอย่างดีในภายนอก ภายนอกพวกเขาจะปรากฏให้เห็นว่าไม่ได้ขาดอะไร พวกเขาแม้กระทั่งไม่ปรากฏให้เห็นว่าพวกเขาไม่มีความพอใจอะไร แต่การได้มาซึ่งความสุขและพลังของพวกเขาจะอ่อนแอมาก นอกจากนี้ยังมีโรคภัยของความหึงหวงที่มีลักษณะคล้าย ๆ กันด้วยเช่นกัน สัญญาณของการมีความเมตตา คือลูกจะมีบาปผู้เดียวและไม่มีใครอื่นในทุกคำพูดและทุกความคิดของลูก ไม่ว่าที่ใดที่พวกเขาจะไป ผู้ที่มีความเมตตาจะมองเห็นพ่ออย่างสม่ำเสมอ ในขณะที่ผู้ที่มีความหึงหวงไม่ว่าที่ใดที่พวกเขาจะไปพวกเขาจะเห็นแต่ตนเองเท่านั้น! ผู้ที่มีความหึงหวงจะหม่นลูกปะคำของ “ฉัน ฉัน” ในขณะที่ผู้ที่มีความเมตตาจะหม่นลูกปะคำของพ่อ จิตสำนึกของ “ฉัน” ของพวกเขา จะถูกรวมอยู่ในพ่อ นี่คือการที่หมายถึงการซึมซับในความรักที่มีต่อพ่อ ดวงวิญญาณประเภทนี้จะหลอมรวมอยู่ในความรักของพ่อ และดวงวิญญาณประเภทอื่นจะหลอมรวมอยู่ในจิตสำนึกของ “ฉัน” ลูกเข้าใจไหม? ตลอดทั้งวงจรมีผู้คนเหล่านั้นที่ลอกเลียนแบบลูก ลูกเป็นเทพเจ้าผู้เป็นนายสำหรับบักกัต (ผู้ที่มีความภักดี) ของลูก ลูกเป็นพ่อของผู้คนในยุคทองและยุคเงิน ในขณะที่ในยุคบรรจบพบกันลูกเป็นภาพลักษณ์ของการค้าจุนที่จะเปิดเผยชื่อของบัพตาดาและงานของท่าน ลูกสามารถที่จะประกาศเกียรติคุณชื่อเสียงของพ่อด้วยการกระทำที่สูงส่งของลูกและด้วยการเปลี่ยนแปลงของลูก หรือลูกสามารถที่จะประณามชื่อเสียงของพ่อด้วยการกระทำที่ไร้ประโยชน์และพฤติกรรมที่ธรรมดาของลูก มันอยู่ในมือของลูก ๆ!

ในช่วงเวลาแห่งการทำลายล้างลูกจะอยู่ในรูปของการเป็นผู้ให้คุณประโยชน์ที่ยิ่งใหญ่ ผู้ประทานพรที่ยิ่งใหญ่ ผู้ให้ทานที่ยิ่งใหญ่ ดวงวิญญาณบุญที่ยิ่งใหญ่สำหรับทั้งโลก ดังนั้นลูกสูงส่งอย่างมากในทุกช่วงเวลา ลูกเป็นภาพลักษณ์ของการค้าจุนตลอดเวลา ลูกแต่ละคนพิจารณาตนเองว่าเป็นเช่นนี้หรือไม่? ลูกมีการล่วงรู้ถึงรูปกาลเวลาทั้งสาม ตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบในสำนักของลูก ลูกไม่ได้อยู่คนเดียวโดยลำพัง มีคนอื่น ๆ อีกมากมายที่อยู่ข้างหลังลูก ผู้ที่จะลอกเลียนแบบลูก ดังนั้นจงใส่ใจต่อการกระทำที่ลูกจะทำอย่างสม่ำเสมอ

ถึงผู้ที่ยิ่งใหญ่ในรูปกาลเวลาทั้งสาม ถึงผู้ที่เป็นตัวของพลังและผู้ที่มีความเมตตาและอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อ ถึงผู้ที่เป็นตัวของผู้ประทานของการได้มาซึ่งการบรรลุผลในทุกวินาที ถึงดวงวิญญาณที่เพียบพร้อมสมบูรณ์เช่นเดียวกับพ่อ รัก ระลึกถึง และนมัสเต จากบัพตาดา

بابาพบกลุ่มผู้เป็นครู: รูปในทางปฏิบัติของครูคือการเป็นผู้รับใช้อย่างสม่ำเสมอ ลูกทั้งหมดรู้สิ่งนี้เป็นอย่างดี คุณสมบัติพิเศษของผู้รับใช้คืออะไร? ผู้รับใช้จะประสบความสำเร็จได้อย่างไร? คุณสมบัติพิเศษของผู้รับใช้ที่หลุดหายไปในงานรับใช้อย่างสม่ำเสมอคือ เขาจะละทิ้งความรู้สึกของการทำงานรับใช้ใด ๆ หรือการที่ได้ทำงานรับใช้ใด ๆ กล่าวอีกนัยหนึ่ง ลูกเรียกสิ่งนี้ว่า “การสละทิ้งของการที่ได้สละทิ้งสิ่งต่าง ๆ” เมื่อลูกพูดว่า “ฉันได้ทำงานรับใช้นี้” งานรับใช้นั้นจะไม่ประสบความสำเร็จ “ฉันไม่ได้ทำอะไรเลยแต่ฉันเป็นเครื่องมือที่จะทำสิ่งนั้น สำหรับبابาเป็นผู้ที่ทำการสิ่งนั้นโดยผ่านฉัน” และแล้วจะมีการยกย่องสรรเสริญพ่อ เมื่อลูกพูดว่าลูกเป็นผู้รับใช้ หรือที่ลูกได้ทำบางสิ่งไปแล้วนั้น หรือที่ลูกจะทำบางสิ่งบางอย่าง และแล้วจะมีจิตสำนึกของ “ของฉัน” แม้กระทั่งในแง่ของการเป็นผู้รับใช้ก็จะไม่ปล่อยให้งานรับใช้นั้นประสบความสำเร็จ เมื่องานรับใช้ถูกปะปนด้วยจิตสำนึกของ “ฉัน” มันจะกลายเป็นงานรับใช้ที่เต็มไปด้วยแรงจูงใจที่เห็นแก่ตัวไม่ใช่งานรับใช้ที่เต็มไปด้วยการสละทิ้ง ในโลกมีดวงวิญญาณที่เฝ้าแต่ทำงานรับใช้สองประเภทด้วยกัน ประเภทแรกของดวงวิญญาณที่เฝ้าแต่ทำงานรับใช้คือผู้ที่ทำงานรับใช้ด้วยแรงจูงใจที่เห็นแก่ตัว และ ประเภทที่สองคือผู้ที่เป็นตัวของการสละทิ้งอันเนื่องมาจากความรัก ดังนั้นลูกเป็นผู้รับใช้ประเภทไหน? ลูกได้รับการบอกแล้วว่าเมื่อจิตสำนึกของลูกของ “ฉัน” ถูกหลอมรวมอยู่ในความรักต่อบาบาแล้วนั้นคือสิ่งที่หมายถึงการเป็น ผู้รับใช้ที่แท้จริง

ภาษาของ “ฉัน” และ “ท่าน” จะจบสิ้นลง บาบาคือผู้ที่ให้แรงบันดาลใจในการกระทำและลูกเป็นเครื่องมือในการกระทำสิ่งนั้น ไม่ว่าใครก็ตามก็สามารถเป็นเครื่องมือได้ เมื่อลูกมีจิตสำนึกของ “ฉัน” สิ่งนั้นหมายความว่าอะไร? ใครที่ส่งเสียงร้อง “แม่ แม่”! ตลอดเวลา? (แพะ) โดยการร้องอย่างแพะ “ฉัน” อย่างสม่ำเสมอ ลูกจะมีการฟังหรือขึ้นอยู่กับ หัวและไหล่ของแพะจะก้มลงอย่างสม่ำเสมอในขณะที่สิงโตเช็ดหัวของมันให้สูงอย่างสม่ำเสมอ ดังนั้นที่ใดที่มีจิตสำนึกของ “ฉัน” ลูกจะก้มลงอันเนื่องมาจากความปรารถนาอย่างใดอย่างหนึ่งและไม่ได้มีความซาบซึ้งของความภาคภูมิใจ เนื่องจากอุปสรรคอย่างใดอย่างหนึ่งจึงทำให้หัวของลูกลดต่ำลงเหมือนกับแพะ ชีวิตของผู้ครองเรือนเป็นเช่นเดียวกับแพะ เพราะก้มลงอย่างสม่ำเสมอ การก้มลงในความถ่อมตนนั้นมันเป็นสิ่งที่ต่างกัน สิ่งนี้ไม่ได้เป็นความถ่อมตนที่ทำให้ลูกก้มลง แต่มันทำให้ลูกไปเป็นแพะ เธอบังคับให้ลูกก้มหัวของลูกและทำให้ลูกมองลงต่ำ การมีจิตสำนึกของ “ฉัน” ปะปนในงานรับใช้หมายถึงการกลับมาฟังหรือขึ้นอยู่กับคนใดคนหนึ่ง แล้วลูกก็จะขึ้นอยู่กับคน บทบาท บรรยากาศ หรือสิ่งอื่นๆ ลูกจะกลับมาขึ้นอยู่กับใครคนใดคนหนึ่ง ลูกแม้กระทั่งกลับมาขึ้นอยู่กับสันสการ์ของลูกเอง การขึ้นอยู่กับหมายถึงการอยู่ภายใต้อิทธิพลภายนอก ผู้ที่ได้รับอิทธิพลจากคนอื่น ๆ จะมีการฟังหรือการขึ้นอยู่กับ ผู้รับใช้ไม่สามารถมีสันสการ์นี้ได้

ผู้รับใช้คือผู้ที่ยื่นคำท้าทาย ลูกเช็ดหน้าด้วยความภาคภูมิใจเมื่อลูกยื่นคำท้าทายออกไป เมื่อลูกทำผิดลูกจะมองต่ำในขณะที่ลูกพูด การเป็นผู้รับใช้หมายถึงการเป็นผู้ที่ท้าทาย การเป็นผู้รับใช้หมายถึงการเป็นผู้ที่ท้าทายมายาและดวงวิญญาณของโลกด้วยเช่นกัน เกี่ยวกับพ่อ ผู้ที่ท้าทายสันสการ์เก่าของพวกเขาเองก็ยังสามารถที่จะท้าทายผู้อื่นได้ ประการแรกลูกต้องท้าทายสันสการ์ของตัวเอง โดยเฉพาะอย่างยิ่งและจากนั้นลูกจึงสามารถท้าทายอุปสรรคทั้งหมดโดยทั่วไปที่มา อุปสรรคไม่สามารถจะหยุดผู้รับใช้ที่แท้จริงได้ ผู้ที่ท้าทายผู้อื่นสามารถเปลี่ยนรูปที่เป็นเช่นภูเขาของมายาให้กลายเป็นรูปของเมล็ดมัสตาร์ดได้ในหนึ่งวินาที ในละครลูกแสดงให้เห็นเกี่ยวกับมายา ลูกได้แสดงให้เห็นอะไรในสิ่งนั้น? ลูกจะเปลี่ยนภูเขาให้เป็นเมล็ดมัสตาร์ด

การเป็นผู้รับใช้ที่แท้จริงหมายถึงการเป็นผู้ที่ท้าทายกับพ่อ พ่อเรียกตนเองว่าเป็นอะไรในอันดับแรก? พ่อพูดว่า: พ่อเป็นผู้รับใช้โลก การเป็นผู้รับใช้หมายถึงการท้าทายกับพ่อ งานรับใช้ที่ลูกทำในชาติเกิดเดิวนั้นทำให้ลูกสามารถประกาศสิทธิ์ในมงกุฎและบัลลังก์สำหรับอนาคตเป็นเวลาหลาย ๆ ชาติเกิด ยุคบรรจบพบกันคือยุคของการทำงานรับใช้ ลูกต้องทำเช่นนั้นไปอีกล้านเท่าไร? อย่างไรก็ตามยุคบรรจบพบกันเป็นยุคสั้น ๆ ดังนั้นถ้าลูกทำงานรับใช้และได้รับโอกาสที่จะรับใช้ในยุคนั้น มันก็เป็นช่วงเวลาสั้น ๆ แม้กระทั่งเมื่อมีใครบางคนได้ทำงานรับใช้มาเป็นเวลา 50 ถึง 60 ปี ถ้าลูกหัก 50 ถึง 60 ปี ออกจาก 5000 ปี ส่วนที่เหลือทั้งหมดของวงจรคือช่วงเวลาของรางวัล นั่นก็หมายความว่าทำงานรับใช้ 60 ปี และมีความสุขสนุกสนานเพลิดเพลินกับการหล่อเลี้ยงของสิ่งนั้นในส่วนที่เหลือของทั้งวงจร ลูกจะกลับมามีค่าตามความพยายามที่ลูกได้ทำในยุคบรรจบพบกัน จากนั้นลูกจะกลับมาเป็นผู้ที่กราบไหว้บูชาตามลำดับกันไปตามที่ลูกได้กลายเป็นผู้ที่มีค่าแก่การกราบไหว้บูชาเพียงใด ลูกจะกลายเป็นผู้กราบไหว้บูชาอันดับหนึ่ง จากนั้นเพียงแค่อูฐว่าชาติเกิดสุดท้ายของลูกนั้นดีสักเพียงใดด้วยเช่นกัน! แม้กระทั่งชาติเกิดสุดท้ายของลูกที่เพียรพยายามเป็นอย่างดีก็ได้รับชาติเกิดที่ดี และดังนั้นลูก สามารถเข้าใจได้จากสิ่งนี้ว่าชาติเกิดที่ผ่านมาของลูกนั้นต้องเป็นเช่นไร สิ่งนี้เหมือนกับการสัมผัสกับความทุกข์เล็กน้อยเมื่อเปรียบเทียบกับความสุขที่ลูกได้สัมผัสมา ยกตัวอย่างเช่น เมื่อคนที่มั่งคั่งอย่างมากกลายเป็นคนจนเล็กน้อย ลูกจะพูดว่าเขาได้กลายเป็นคนจน เมื่อคนที่ร่ำรวยมีอุณหภูมิสูงเกินแม้กระทั่งหนึ่งองศา ลูกจะบอกว่าเขามีอุณหภูมิ อย่างไรก็ตามเมื่ออุณหภูมิของคนจนสูงเกินเกือบห้าองศาไม่มีใครแม้แต่จะถามถึง! ในทำนองเดียวกันความทุกข์ที่ลูกประสบมาไม่ได้มากมายอะไร แต่เพราะลูกมีประสบการณ์กับความสุขอย่างถึงที่สุดจึงกล่าวได้ว่าลูกประสบกับความทุกข์แม้กระทั่งในชาติเกิดสุดท้ายของลูก ลูกก็ไม่ได้กลายเป็นขอทานใช่ไหม? ลูกไม่ได้กลายเป็นผู้ที่ขอจากปาติสองแผ่นในทุกประตูบ้าน เหตุนี้เองที่ลูกได้รับการบอกว่าเวลาสำหรับการทำความพยายามนั้นสั้นมาก ในขณะที่เวลาสำหรับการสัมผัสกับผลรางวัลของสิ่งนั้นเป็นเวลาที่ยาวนานมาก รางวัลนั้นสูงส่งมาก! สภาพของลูกจะเป็นเช่นไรเมื่อลูกมีสำนึกนี้ว่าเป็นระยะเวลาที่ยาวนานเท่าที่เป็นไปได้? สภาพของลูกก็จะกลับมาสูงส่งใช่หรือไม่? การกลายเป็นผู้รับใช้หมายถึงการประกาศสิทธิ์ที่จะรับประทานผลไม้บำรุงกำลังเป็นเวลาทั้งวงจร อย่าได้ถามหากลูกจะต้องรับใช้ต่อไปตลอดทั้งยุคบรรจบพบกัน เมื่อลูกได้รับประทานผลไม้บำรุงกำลังลูกจะถามใหม่ว่าลูกจะรับประทานผลไม้สำหรับส่วนที่เหลือของวงจร? มันเป็นเวลาานี้ที่ลูกจะมีการตระหนกว่าลูกจะไปเพื่อได้รับรางวัลทั้งหมดนั้น ลูกได้รับหนึ่งแสนเท่าเป็นการตอบแทนสำหรับหนึ่ง และดังนั้นจึงมีบัญชีที่ถูกต้อง การเป็นผู้รับใช้หมายถึงการมีความสุขอย่างสม่ำเสมอตลอดทั้งวงจร สิ่งนี้ไม่ใช่โชคที่เล็กน้อยเลย! ไม่ว่าลูกจะเรียกตนเองว่าเป็นครูหรือเป็นผู้รับใช้ ลูกได้รับหนึ่งแสนเท่าเป็นการตอบแทนสำหรับงานรับใช้ที่ลูกทำ ความพยายามที่ลูกทำคืออะไร? ที่นี้ลูกกลายเป็นดาดีและดีดีสำหรับ

นักเรียน อย่างน้อยลูกก็ได้รับสมญา! นักเรียนเก่าอายุ 10 ปีก็จะเรียกครูคนใหม่ที่อายุสองปีว่า “ดีดี” ด้วยเช่นกัน แม้กระทั่งที่นี้ ลูกยังถูกมองเห็นในสภาพที่สูงส่ง พวกเขาทั้งหมดให้ความนับถือกับลูก หากลูกเป็นผู้รับใช้ที่แท้จริงลูกจะกลับมามีค่าแก่การได้รับความนับถือแม้กระทั่งในเวลาอื่น ถ้าลูกมีสิ่งอื่นปะปนในตัวลูก ลูกอาจจะได้รับการเรียกว่า “ดีดีหรือดาดี้” แต่ในวันพรุ่งนี้พวกเขาอาจจะพูดอะไรบางอย่างกับลูก เมื่องานรับใช้มีการปะปน ความนับถือที่ลูกได้รับก็จะมีปะปนด้วยเช่นกัน เหตุนี้เองการเป็นผู้รับใช้หมายถึงการตัดเทียมกับพ่อ การเป็นผู้รับใช้หมายถึงการวางแต่ละรอยเท้าของลูกในรอยเท้าของพ่อไม่ใช่เอียงไปข้างหน้าหรือเอียงไปข้างหลังเล็กน้อย ใช้แต่ละย่างก้าวและทุกฝีเท้าตามศรัทธาของพ่อไม่ว่าจะในความคิด คำพูด การกระทำ หรือในสายใยความสัมพันธ์ การอยู่ในเหล้าบ้านดาผู้ที่วางเท้าของพวกเขาในรอยเท้าของพ่อคือการเป็นผู้ที่ดำเนินรอยตามรอยเท้าของบาบา ลูกคิดอย่างไร? ลูกอยู่ในกลุ่มเช่นนั้นหรือไม่? ลูกผู้เป็นครุมีโยคะที่ง่ายตายอย่างสม่ำเสมอหรือไม่? หากลูกผู้เป็นครุเห็นทุกสิ่งเป็นงานหนักแล้วสภาพของนักเรียนของลูกจะเป็นอย่างไร? อัจชะ

พร: ขอให้ลูกเป็นมหาวีระที่ได้รับเหรียญตราของสภาพที่สูงส่งโดยการใส่จุดพลุสต่อปลละครที่คงอยู่ตลอดไปนี้ไม่มีใครให้เหรียญตราแก่ลูกผู้เป็นทหารทางจิตในกองทัพทางจิตนี้ อย่างไรก็ตาม ตามละครลูกจะได้รับเหรียญตราของสภาพที่สูงส่งโดยอัตโนมัติ เพียงผู้ที่สามารถใส่จุดพลุสต่ออย่างง่ายดาย ในขณะที่เห็นบทบาทของทุกดวงวิญญาณในฐานะผู้สังเกตการณ์ที่ละวางเท่านั้นที่จะได้รับเหรียญตรา รากฐานของดวงวิญญาณเช่นนั้นขึ้นอยู่กับประสบการณ์ของพวกเขา เหตุนี้เองจึงไม่มีกำแพงของปัญหาใดๆที่สามารถจะหยุดพวกเขาได้

คติพจน์: จงกลายเป็นนกที่บินข้ามภูเขาของสถานการณ์ที่เป็นอันตรายทั้งหลาย เพื่อที่จะไปถึงจุดหมายปลายทางของลูก

*** โอม ซานติ ***